

ומקשינן: וכי **טמא** ששחט **בדיעבד**, שפיר דמי? וכי שחיטתו כשרה?!?

"לפני ה'".⁹ וכיון שהטמאים אסורים להיכנס לפנים, אין הם יכולים לסמוך.

ורמינהו סתירה לכך מהא דתניא: נאמר בפרשת עולה [ויקרא א] "ופמך ידו על ראש העולה", ונאמר בסמוך לו "ושחט את בן הבקר לפני ה'" הקיש בכך הכתוב סמיכה לשחיטה, ללמדך, **מה סמיכה** אינה נעשית אלא **בטהורים** [כפי שיתבאר בהמשך], אף שחיטה אינה כשרה אלא **בטהורים**!?

שחיטה נמי, הרי הכתיב בה עצמה "לפני ה'"! וכיון שאין הטמאים רשאים להכנס לשחוט ולקיים את מצות התורה לשחוט את הקרבן לפני ה', הרי הם התמעטו משחיטה מן התורה, ומדוע הוצרכו חכמים לאסור שחיטתם משום גזרה?

ומתריצין: אין זה היקש, שהרי דין זה שאין סמיכה נעשית בטמאים, אינו משום שהתמעטו הטמאים מסמיכה, אלא משום שאין באפשרותם להכנס לעזרה ולסמוך. ולכן, היקש זה, הבא לאסור טמאים מלשחוט, בהכרח שהוא רק אסמכתא **מדרבנן**, לגזירה שגזרו חכמים שהטמא לא ישחוט שמא יגע בבשר הקרבן ויפסלהו.

ומתריצין: לא התמעטו הטמאים משחיטה מן התורה לגמרי, כי אפשר לו לטמא לעמוד מחוץ למקדש, ולשחוט את הקרבן העומד בפנים, על ידי **דעבד סכין ארוכה**, ושחיט בה הטמא מבחוץ. ונחשבת שחיטה זו שהיא "לפני ה'" על אף שהשוחט עומד בחוץ, כיון שהקרבן הנשחט עומד בפנים, ולכך הוצרכו חכמים לגזור שלא יעשה כן.

ומקשינן: **מאי שנא סמיכה**, שאמרת כי אף ללא גזרת חכמים שמא יגעו בבשר אין סומכים אלא הטהורים ולא הטמאים, משום שלמדת זאת ממה **דכתיב** בשחיטה "לפני ה'", והיינו בפנים העזרה, ומאחר והדין הוא לשחוט תיכף לאחר הסמיכה, לכן אין לעשות את הסמיכה בחוץ והשחיטה בפנים, אלא אף הסמיכה דינה להיעשות בפנים,

ומקשינן: **סמיכה נמי**, מדוע אין הטמאים סומכים, והרי אפשר להם לסמוך מבחוץ על ידי **דמעיל** הטמא ידיה, שמכניס את ידיו בלבד לתוך העזרה, ו**סמיך** על הקרבן העומד בפנים!?

ומתריצין: **קסבר** תנא זה כי **ביאה** למקדש **במקצת** הגוף, **שמה ביאה**. ולכן אסור לאדם טמא להכניס אפילו רק את ידיו בלבד,

בדיעבד, כיון שהוא דין בסמיכה שצריכה להיות לפני ה'. אבל לרש"י, הסובר שלא נאמר דין לפני ה' בסמיכה, וכל ענינו הוא שעל ידי כן יתאפשר לשחוט תיכף ומיד לאחר הסמיכה, הרי שאין זה מעכב, ובדיעבד אם שחטו לאחר שסמך עליו בחוץ כשר. אבל אם סמך בחוץ, הרי לכתחילה, קודם שחיטה יש לחזור ולסמוך לפני ה' בפנים. כיון שדין תיכף לסמיכה שחיטה הינו

9. רש"י ביאר, שדין סמיכה "לפני ה'", הוא משום שצריך להיות תיכף לסמיכה שחיטה. אך בתוס' [ד"ה מאי שנא] כתבו, שיש ללמוד דין הסמיכה לפני ה' ממה שנאמר בעולה "יקריב אותו לפני ה' וסמך ידו". ועיין בדבריהם שרש"י עצמו מסתמך לקמן על דברי הכתוב בפר כהן משיח "לפני ה' וסמך". וכתב הליקוטי הלכות, שלדברי התוס', דין הסמיכה לפני ה' מעכב אף